

Datum van : 17/12/2025
inontvangstneming

Zaak C-711/25

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

7 november 2025

Verwijzende rechter:

Consiglio di Stato (Italië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

5 november 2025

Verzoekende partijen in eerste aanleg en appellanten in hoger beroep:

Ryanair DAC

Ryanair Holdings Plc

Verwerende partij in eerste aanleg en verwerende partij in hoger beroep:

Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

-[OMISSIS]

I T A L I A A N S E R E P U B L I E K

De Consiglio di Stato (hoogste bestuursrechter)

afdeling bestuursgeschillen (Zesde kamer)

geeft de navolgende

BESCHIKKING

in het beroep met nummer [OMISSIS] 6265 van 2025 [OMISSIS] dat is ingesteld door

Ryanair Dac en Ryanair Holdings Plc [OMISSIS]

tegen

de Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (mededingings- en marktautoriteit) [OMISSIS] Rome [OMISSIS]

in tegenwoordigheid van

Starisirius Viaggi e Turismo S.r.L., Associazione Codice Lombardia, Federconsumatori Aps – Milaan en de regio Lombardije, die zich niet als partij in de procedure hebben gesteld;

tot vernietiging

van uitspraak nr. 8103/2025 van de Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (bestuursrechter in eerste aanleg Latium, Italië; hierna: „TAR Latium”) (Eerste kamer).

Gelet op het hoger beroep en de daarbij horende bijlagen;

Gelet op de akte van partijstelling van de Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (hierna: „AGCM”);

Gelet op alle processtukken;

[OMISSIS] [procedure]

- 1 Op 20 september 2023 heeft de AGCM de verzoekende vennootschap in kennis gesteld van de inleiding van een procedure (A568) met betrekking tot gedragingen op de „markten voor personenvervoer met lijnvluchten en de daarmee samenhangende markten voor de reservering en verkoop van toeristische diensten”. Volgens de AGCM heeft Ryanair jegens reisbureaus beleid gevoerd dat discriminerend en laakbaar is. Het beleid is erop gericht om de eindafnemer ervan te weerhouden om tickets voor Ryanair bij deze bureaus te kopen en de verkoop van tickets en andere toeristische diensten te concentreren op haar eigen directe kanalen, waardoor zij mogelijk misbruik maakt van een machtspositie, hetgeen in strijd is met artikel 3 van *legge* (wet) nr. 287/1990 en/of artikel 102 VWEU.

1.1 – Op 24 januari 2024 heeft de AGCM Ryanair in kennis gesteld van besluit nr. 31027 van 16 januari 2024 waarbij Ryanair Holdings PLC werd betrokken in de procedure, aangezien „uit de op dat moment verzamelde documenten bleek dat er bewijs was voor haar mogelijke betrokkenheid [...] bij het bepalen en uitvoeren van de betwiste gedragingen”.

1.2 – Op 8 maart 2024 heeft de Ierse nationale mededingingsautoriteit, de Consumer Protection Commission (hierna: „CPC”), een inspectie uitgevoerd in de kantoren van Ryanair in Dublin namens en voor rekening van de Italiaanse autoriteit waaraan zij bijstand had verleend, zoals eerder door de AGCM op grond van artikel 22, lid 1, van verordening (EU) nr. 1/2003 was gevraagd. Zoals de Ierse wet vereist, handelde de CPC ter uitvoering van een „search warrant” van de Dublin Metropolitan District Court (rechter in eerste aanleg Dublin) die was

gebaseerd op informatie die de CPC had ontvangen die van dien aard werd geacht dat er redelijke gronden waren om te vermoeden dat in de kantoren van appellanten in Dublin bewijzen van een inbreuk op de mededingingsregels konden worden gevonden.

1.3 – Aan het begin van de inspectie werd een kopie van de „warrant” aan de ondernemingen betekend en kennisgegeven van de inleiding van de procedure.

1.4 – Appellante heeft bij de Ierse High Court (rechter in eerste aanleg) beroep ingesteld tot nietigverklaring van de „warrant”, aangezien deze volgens haar was verkregen op basis van ontoereikend, door de CPC (en indirect door de AGCM) verstrekt, bewijs en onjuist was in het licht van de rechtsmacht.

- 2 Op 23 februari 2024 heeft Ryanair bij de AGCM een verzoek tot inzage in het dossier ingediend. Als datum voor de inzage werd 19 maart 2024 vastgesteld. De overheid heeft echter geen inzage toegestaan van alle documenten. Tot de verschillende documenten die niet ter inzage werden gelegd, behoorde ook het verzoek om bijstand dat de informatie bevatte die door de AGCM aan de Ierse autoriteit was verstrekt ter rechtvaardiging van haar verzoek om samenwerking en op basis waarvan de CPC de District Court vervolgens om afgifte van de „warrant” zou hebben verzocht.
- 3 Appellante is bij de TAR Latium opgekomen tegen de stilzwijgende afwijzing van het verzoek tot inzage van de volledige versie van documenten nr. 158 (verzoek om bijstand van de secretaris-generaal van de AGCM aan de Ierse CPC van 8 februari 2024 overeenkomstig artikel 22, lid 1, van verordening (EG) nr. 1/2003 betreffende de inspectie die de AGCM vervolgens op 8 maart 2024 in de kantoren van Ryanair in Dublin heeft uitgevoerd) en nr. 174 (antwoord van de CPC op dat verzoek van 29 februari 2024) van het onderzoeksdossier van procedure A568 die de AGCM tegen haar had ingeleid.
- 4 In de loop van de procedure in eerste aanleg hebben de vennootschappen wat betreft het verzoek tot inzage van document nr. 174 van het onderzoeksdossier het belang bij voortzetting van het beroep verloren, aangezien op 20 januari 2025 inzage van de vertrouwelijke versie van dit document is toegestaan.
- 5 Bij bovengenoemd vonnis heeft de TAR waarbij de zaak aanhangig was gemaakt het beroep met betrekking tot document nr. 158 en de bijbehorende „template” verworpen, onder meer op grond dat:
 - de redenen die ter ondersteuning van de inspectie zijn aangevoerd deel uitmaken van het voorwerp van de procedure die in Ierland is ingeleid, in het kader waarvan verzoeksters eventuele belemmeringen of gebreken die de rechtmatigheid van de inspectie aantasten kunnen aanvoeren [*omissis*];
 - deze documenten als vertrouwelijk en niet toegankelijk moeten worden beschouwd overeenkomstig artikel 27, lid 2, van verordening (EG) nr. 1/2003.

- 6 De oorspronkelijke verzoekende partij heeft tegen deze uitspraak hoger beroep ingesteld, waarbij zij om inzage verzocht van de volledige versie van document nr. 158 van het onderzoeksdossier in zaak A568 en aanvoerde dat de bestreden uitspraak onjuist is voor zover daarin Ryanair het recht is ontzegd tot inzage van het enige document (de „template”), waarin – volgens de verklaringen van de autoriteit zelf – de motivering is opgenomen van de noodzaak en de evenredigheid van de inspectie die in Ierland heeft plaatsgevonden, waarvan kennisneming noodzakelijk is om haar recht van verdediging ten volle uit te oefenen.

6.1 - Volgens appellante is het van belang om kennis te nemen van de besluiten waarbij de AGCM de inspecties goedkeurt, aangezien, indien het verzoek om bijstand (met inbegrip van de daarbij gevoegde template) als niet-toegankelijk wordt aangemerkt, de voorwaarden voor de noodzaak van de inspectie nooit zouden kunnen worden beoordeeld, noch door de nationale rechter van de lidstaat waar de onderneming actief is, noch door de rechter van de staat van de aangezochte nationale autoriteit wegens zijn kennelijke onbevoegdheid ten aanzien van het document van de verzoekende nationale autoriteit. Het onvermijdelijke gevolg zou zijn dat het besluit om de inspectie uit te voeren aan het toezicht van elke nationale rechter wordt onttrokken, hetgeen kennelijk in strijd is met artikel 47 van het Handvest van de Europese Unie en artikel 113 van de Costituzione (grondwet).

6.2 - Volgens appellante is het argument van de rechter in eerste aanleg dat het recht tot inzage van de template moet worden uitgesloten wegens de aard van het verzoek om bijstand dat een „briefwisseling tussen de autoriteiten van de lidstaten” vormt en waarvoor op grond van artikel 27, lid 2, van verordening (EG) nr. 1/2003 geen recht tot inzage geldt, onjuist.

In dit verband betoogt appellante dat de kwalificatie van de template als een eenvoudige „briefwisseling” willekeurig en onjuist is, temeer daar het ter inzage leggen en de daaruit voortvloeiende mogelijkheid om het document te betwisten noodzakelijk zijn om een volledige en doeltreffende controle in het kader van een complexe procedure te garanderen.

6.3 - Vanuit een andere invalshoek betoogt appellante dat het in casu, om de mogelijkheid tot inzage van de template uit te sluiten, irrelevant is om te verwijzen naar artikel 27, aangezien sprake is van een geschil over het ter inzage leggen van een document van het dossier van de Italiaanse autoriteit en dat derhalve de nationale procedureregels moeten worden gevolgd.

- 7 Volgens de autoriteit is de template (ook bekend als „Formulier 12.b”) die als bijlage is gevoegd bij het verzoek om bijstand bij onderzoek overeenkomstig artikel 22 van verordening (EG) nr. 1/2003 van inzage uitgesloten omdat het voor Ryanair ter inzage leggen van de template in strijd is met het Unierecht. In dit verband wordt verwezen naar artikel 27, lid 2, van verordening (EG) nr. 1/2003, artikel 15, lid 2, van verordening (EG) nr. 773/2004 en overweging 14 van richtlijn (EU) 2019/1.

Ter ondersteuning van haar verweer beroept de autoriteit zich op de mededeling van de Commissie die zij heeft ontvangen op 9 augustus 2024, waarin het standpunt van de AGCM wordt onderschreven en op grond waarvan:

- voor interne communicatie binnen het Europees mededingingsnetwerk, zoals formulier 12.b (dat wil zeggen de template van het onderhavige geding), ten opzichte van particuliere partijen volledige vertrouwelijkheid geldt (*„In the first place, internal communication within the European Competition Network (ECN) such as the Form 12.b is in its entirety confidential vis-à-vis private parties”*);
- zelfs inzage op een manier waarin bepaalde delen van het document worden weggelaten de twijfels over de verenigbaarheid met de rechtsorde van de Unie niet kan wegnemen (*„In the second place, the fact that the TAR Lazio order relates to the disclosure of a redacted rather than full version does not remove those concerns”*);
- het ter inzage leggen van de template, in welke vorm dan ook, onvermijdelijk het succes en de doeltreffendheid van de inspectie en de samenwerking tussen de mededingingsautoriteiten binnen het Europees mededingingsnetwerk in gevaar zou brengen (*„its disclosure would inevitably jeopardize the integrity and effectiveness of the investigative process, as well as the working relationships between the competition authorities of the ECN”*);
- tegen de inspectie die is uitgevoerd op basis van het betrokken verzoek om samenwerking beroep is ingesteld dat momenteel aanhangig is bij de Ierse rechterlijke instanties die de betrokken inspectie doeltreffend kunnen toetsen op de wijze als bepaald in het nationale recht van de Republiek Ierland (*„the investigative action based on the request for cooperation has been challenged and is subject to an ongoing appeal before the Irish courts, where effective judicial review on the investigative measure in question can and is being exercised under the modalities prescribed by the national law of the Republic of Ireland”*).

- 8 Voor zover hier relevant bepaalt artikel 27 van verordening (EG) nr. 1/2003 het volgende: „Alvorens een beschikking op grond van de artikelen 7, 8, 23 of artikel 24, lid 2, te geven, stelt de Commissie ondernemingen en ondernemersverenigingen die het voorwerp van haar procedure uitmaken in de gelegenheid hun standpunt ten aanzien van de door haar in aanmerking genomen bezwaren kenbaar te maken. De Commissie doet haar beschikkingen slechts steunen op de punten van bezwaar waarover de partijen opmerkingen hebben kunnen maken. De klagers worden nauw bij de procedure betrokken. Het recht van verdediging van de partijen wordt in de loop van de procedure ten volle geëerbiedigd. De partijen hebben het recht tot inzage van het dossier van de Commissie, onder voorbehoud van het rechtmatige belang van de ondernemingen dat hun zakengeheimen niet aan de openbaarheid prijs worden gegeven. Het recht tot inzage van het dossier geldt niet voor vertrouwelijke inlichtingen en interne documenten van de Commissie of de mededingingsautoriteiten van de lidstaten. Met name geldt het recht tot inzage niet voor de briefwisseling tussen de

Commissie en de mededingingsautoriteiten van de lidstaten of tussen die autoriteiten, waaronder documenten opgesteld uit hoofde van de artikelen 11 en 14. Niets in dit lid belet de Commissie om voor het bewijs van een inbreuk noodzakelijke inlichtingen bekend te maken of te gebruiken.”

Artikel 15, lid 2, van verordening (EG) nr. 773/2004 betreffende procedures van de Commissie op grond van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag luidt als volgt: „Het recht van toegang tot het dossier geldt niet voor zakengeheimen en andere vertrouwelijke gegevens, noch voor interne documenten van de Commissie of van de mededingingsautoriteiten van de lidstaten. Het recht van toegang tot het dossier geldt evenmin voor de briefwisseling tussen de Commissie en de mededingingsautoriteiten van de lidstaten of tussen die autoriteiten, wanneer deze briefwisseling in het dossier van de Commissie is opgenomen.”

In overweging 14 van richtlijn (EU) 2019/1 is bepaald dat het recht op inzage van het dossier niet mag gelden voor „vertrouwelijke informatie en interne documenten van een briefwisseling tussen de NMA’s en de Commissie”.

- 9 Beide partijen in de procedure [OMISSIS] hebben de verwijzende rechter verzocht het Hof van Justitie van de Europese Unie krachtens artikel 267 VWEU te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de toepasselijke Unieregels.
- 10 Volgens informatie die door partijen is verstrekt, bepaalde het bestuur van de autoriteit in het onderhavige geval tijdens de vergadering van 16 januari 2024 dat een verzoek zou worden ingediend om medewerking en bijstand van de Ierse mededingingsautoriteit overeenkomstig artikel 22 van verordening (EG) nr. 1/2003 om inspecties in de Ierse vestigingen van deze onderneming uit te voeren.

Artikel 22 van verordening nr. 1/20[0]3 bepaalt: „De mededingingsautoriteit van een lidstaat kan op het grondgebied van deze lidstaat overeenkomstig het nationale recht elke inspectie of andere onderzoeksmaatregelen uitvoeren namens en voor rekening van de mededingingsautoriteit van een andere lidstaat, om uit te maken of er een inbreuk op artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag is gepleegd. Elke uitwisseling of gebruik van de verkregen inlichtingen geschiedt overeenkomstig artikel 12.” Dit laatste artikel luidt als volgt: „Voor de toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag hebben de Commissie en de mededingingsautoriteiten van de lidstaten de bevoegdheid elkaar alle gegevens, zowel van feitelijke als van juridische aard, met inbegrip van vertrouwelijke inlichtingen, mee te delen en deze als bewijsmiddel te gebruiken. De uitgewisselde inlichtingen worden alleen als bewijsmiddel gebruikt voor de toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag en met betrekking tot het onderwerp waarvoor zij door de toezendende autoriteit zijn verzameld. Wanneer nationaal mededingingsrecht in dezelfde zaak en parallel met het EG-mededingingsrecht wordt toegepast en niet tot een verschillend resultaat leidt,

kunnen de uit hoofde van dit artikel uitgewisselde inlichtingen ook voor de toepassing van nationaal mededingingsrecht worden gehanteerd.”

10.1 – Ook al is de procedure voor samenwerking met de Ierse autoriteit ingeleid op basis van verordening nr. 1/2003, het is niet meteen duidelijk of artikel 27 van die verordening ook op het onderhavige geval van toepassing kan zijn, aangezien dit artikel niet uitdrukkelijk verwijst naar het uitsluiten van de inzage van de stukken die betrekking hebben op de procedure van artikel 22.

- 11 Aan de andere kant betoogt appellante dat de werkingssfeer van voornoemd artikel 27 heel goed beperkt kan zijn tot de regeling van de procedures die door de Commissie worden gevoerd, aangezien op grond van het beginsel van procedurele autonomie kan worden aangenomen dat de zaak wordt beheerst door het nationale procesrecht. Wat betreft het onderzoek van de AGCM in het onderhavige geval is in artikel 13 van *d.p.r.* (presidentieel besluit) nr. 217/1998 – in de op de onderhavige zaak toepasselijke versie, aangezien het nieuwe artikel 13, lid 5 bis, van *d.p.r.* nr. 217/1998 niet van toepassing is omdat het pas op 23 januari 2025 in werking is getreden –, niet vastgesteld dat documenten betreffende de betrekkingen tussen de AGCM en andere mededingingsautoriteiten van de andere lidstaten niet ter inzage mogen worden gelegd. Verzoekster wijst er namelijk op dat de nationale autoriteit die het mededingingsrecht in de nationale rechtsorde moet toepassen, uitsluitend onderworpen is aan de procedureregels van de lidstaat waar zij werkzaam is.

11.1 - De hypothese dat artikel 27, lid 2, slechts van toepassing kan zijn op procedures voor de Commissie – en niet op nationale procedures waarbij bepaalde onderzoeksactiviteiten in een andere lidstaat moeten worden verricht – lijkt inderdaad in overeenstemming te zijn met de andere bepalingen van artikel 27, die enkel de procedures voor de Commissie lijken te regelen, zozeer zelfs dat lid 2 uitdrukkelijk verwijst naar het „recht tot inzage van het dossier van de Commissie”.

Hetzelfde geldt voor artikel 15, lid 2, van verordening (EG) nr. 773/2004.

11.2 - Anders dan bij deze uitlegging wordt echter opgemerkt dat dezelfde bepalingen letterlijk ook „interne documenten van de mededingingsautoriteiten van de lidstaten” en „de briefwisseling tussen die autoriteiten” van inzage uitsluiten.

Voor de toepassing van artikel 27, lid 2, op het onderhavige geval pleiten ook andere overwegingen met betrekking tot het stelsel die verband houden met de hierboven uiteengezette argumenten van de Commissie.

Verordening (EG) nr. 1/2003 heeft immers, door een algemene reorganisatie van het Europese stelsel van mededingingsregelingen en misbruik van machtspositie, het Europese mededingingsnetwerk in het leven geroepen met institutionele coördinatie zowel in verticale zin, tussen de Commissie en elke nationale autoriteit, als in horizontale zin, tussen de afzonderlijke mededingingsautoriteiten

van de lidstaten, die door de interoperabiliteit van hun respectieve antitruststelsels operationeel is gemaakt. Een van de doelstellingen van deze nieuwe structuur is het ontwikkelen van samenwerkingsmechanismen tijdens onderzoeken om uitvoering te geven aan de toepassing van de materiële mededingingsbepalingen, waarbij er ook rekening mee wordt gehouden dat de economische fenomenen die moeten worden onderzocht steeds vaker de nationale grenzen overschrijden waarbinnen elke autoriteit haar bevoegdheden krachtens het nationale recht uitoefent. Representatief voor dit supranationale perspectief is overweging 15 van de genoemde verordening die als volgt luidt: „De Commissie en de mededingingsautoriteiten van de lidstaten moeten tezamen een netwerk van overheidsinstanties vormen, die de communautaire mededingingsregels in nauwe samenwerking toepassen. Daartoe moeten kennisgevings- en raadplegingsmechanismen in het leven worden geroepen”, en overweging 28 die als volgt luidt: „Met het oog op een doeltreffender toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag door de mededingingsautoriteiten van de lidstaten is het nuttig deze autoriteiten toe te staan elkaar bij te staan door middel van inspecties en andere onderzoeksmaatregelen.”

In dit kader, dat pleit voor het bestaan van één uniform mechanisme voor coördinatie tussen de nationale autoriteiten, lijkt het niet mogelijk om deze coördinatie afhankelijk te stellen van de nationale bepalingen van elke lidstaat.

- 12 Vanuit een ander oogpunt geredeneerd, ook al zou artikel 27 van toepassing worden geacht op procedures voor een nationale autoriteit, dan nog blijft er twijfel bestaan over de reikwijdte van al deze documenten die letterlijk omschreven worden als „interne documenten” en „briefwisseling” waarin op grond van deze bepaling geen inzage mag worden verleend, aangezien niet duidelijk is of deze ruime begrippen de betrokken template kunnen omvatten, dat wil zeggen het document dat naar verluidt de motivering bevat van het inspectieverzoek dat aan de buitenlandse autoriteit is voorgelegd.

Een uitlegging op grond waarvan een onderscheid kan worden gemaakt tussen de documenten betreffende het verzoek om inspectie en de begrippen „interne documenten” en „briefwisseling” lijkt theoretisch gerechtvaardigd door de hierboven door appellante aangevoerde en in herinnering gebrachte verdedigingsbehoeften, die ervoor pleiten dat documenten betreffende het verzoek om functionele bijstand ten behoeve van de daaropvolgende inspectie ter inzage mogen worden gelegd, met name om te garanderen dat het recht van verdediging van de beschuldigde onderneming overeenkomstig artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie doeltreffend is.

Met betrekking tot dit aspect [OMISSIS] [nationale rechtspraak] moet worden gepreciseerd dat het voor de rechtvaardiging van de terinzagelegging geenszins noodzakelijk is dat het document waarvan inzage wordt gevraagd, kan worden aangemerkt als een voor beroep vatbare beslissing, aangezien het voldoende is dat er een noodzakelijk verband bestaat tussen de gevraagde documenten – die even goed kunnen bestaan uit procedurele en onderzoeksdocumenten die niet

onmiddellijk voor beroep vatbaar zijn – en de verdedigingsbehoeften van de verzoekende partij (zie Cons St., Ad. Plen. 19/2020 (plenaire zitting Consiglio di Stato nr. 19 van 2020)).

In casu lijkt er sprake te zijn van een dergelijk verband, wanneer men bedenkt dat de verwerende autoriteit aanvankelijk zelf zou hebben verklaard dat het document waarvan de terinzagelegging wordt gevraagd, de redenen voor het verzoek om bijstand aan de Ierse autoriteit bevat. Ongeacht de inhoud van dit document die slechts kan worden geverifieerd wanneer dit ter inzage wordt gelegd, maakt het hoe dan ook zonder twijfel deel uit van de procedure betreffende het verzoek om samenwerking aan de Ierse autoriteit die heeft geleid tot het uitvaardigen van de „warrant” die vervolgens voor de Ierse rechter is aangevochten als voorbereidende handeling voor de inspectie die appellante heeft ondergaan. Meer in het algemeen is dit [document] opgesteld in het hoofdgeding (A568) met betrekking tot vermeend onrechtmatige gedragingen van appellante, zodat de argumenten van appellante ten bewijze van het bestaan van een verdedigingsbelang ter rechtvaardiging van het verzoek om terinzagelegging in theorie ontvankelijk zijn, onder voorbehoud van een definitieve beoordeling ter zake met verwijzing naar de volgende beslissingsfase in hoger beroep.

- 13 De mededelingen van de Commissie lijken de hierboven genoemde twijfels niet weg te nemen, aangezien de uitlegging van het Unierecht tot de exclusieve bevoegdheid van het Hof van Justitie behoort (artikel 19 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en artikel 267 VWEU).

Om deze redenen acht de verwijzende rechter het, mede gelet op het verzoek van beide partijen in het geding en de daaruit voortvloeiende verplichting voor de rechter in laatste aanleg, noodzakelijk het Hof van Justitie van de Europese Unie krachtens artikel 267 VWEU te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

„1) Is de uitsluiting van [het recht tot] inzage als bedoeld in artikel 27, lid 2, van verordening (EG) nr. 1/2003 van toepassing op documenten die betrekking hebben op een verzoek dat een nationale autoriteit overeenkomstig artikel 22, lid 1, van die verordening bij een andere nationale autoriteit indient, of blijven de toepasselijke nationale bepalingen hiervoor gelden?

2) Valt het verzoek om bijstand dat door de nationale mededingingsautoriteit overeenkomstig artikel 22 van verordening (EG) nr. 1/2003 wordt ingediend onder het begrip ‚interne documenten’ en/of ‚briefwisseling’ tussen nationale mededingingsautoriteiten in overeenstemming met en voor de toepassing van artikel 27, lid 2, van die verordening?”

[OMISSIS] [procedure]

OM DEZE REDENEN

De Consiglio di Stato, afdeling bestuursgeschillen (Zesde kamer), [OMISSIS]

- verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing over de vragen die in de motivering zijn geformuleerd;

[OMISSIS]

Aldus uitgesproken te Rome in de raadkamer van 30 oktober 2025 [OMISSIS]
[procedure]

[OMISSIS]

[OMISSIS] [namen van de rechters]